ANUL VI. - No. 8.
15 Februarie 1930.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazitar
şi în Românul necinstit şi înstrăinat!"

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine"
Apare la 1 şi 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul ţării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
CLUJ, STRADA B O B N-rul 7

TIPOGRAFIA „ARDEALUL"
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

ANUL VI. — Nr. 8. Cluj, 15 Februarie 1930

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“

Pentru desmeticirea francmasonilor români.

Acum 7 ani am dat spre publicare, drept anexă, la Protocoalele înţelepţilor Sionului, *traduse de Ion I. Moţa, instrucţiile primite de Garibaldi în 1860 din partea direcţiei supreme a Francmasoneriei, când a fost ridicat la rangul cel mai înalt în ordinul ocult.*

Cititorii români au trecut cu puţină atenţie peste acel document, menit să facă deplină lumină, întorcând pe rătăciţi depe calea cea greşită.

Astăzi, când perchiziţia, pornită din iniţiativă particulară şi săvârşită la sediul „Marelui Orient“ din Bucureşti, a ridicat chestiunea francmasoneriei, cu efectul că apare în Capitală un „buletin anti-iudeo-masonic, *socotesc că este oportun a aduce la cunoştinţă, celor ce voesc să se lumineze, instrucţiile date lui Garibaldi.*

Le-am tradus din cuvânt în cuvât după textul francez, destăinuit întregii lumi de Paul Rosen [1]) *în cartea intitulată* „L'Ennemie sociale“, *pentru ale cărei servicii a primit o scrisoare publică de mulţumire şi binecuvântare apostolică din partea distinsului diplomat şi fiu intelectual, care a fost Papa Leon XVIII.*

Iată textul, ce poartă data de 5 Aprilie 1860:

„Frate,

„Cum actele tale ne-au dat proba sigură de un devotament absolut pentru fericirea Umanităţii, care fericire nu poate fi realizată decât atunci când convingerile noastre vor fi adus pentru omenire Egalitate, doctrinele noastre vor fi Fraternitatea şi voinţa noastră, a şefilor supremi ai Francmasoneriei, va fi devenit singura ei Libertate, noi consimţim să te ridicăm la rangul suprem.

„Şi cum, dacă te admitem printre noi este ca să lucrezi, iar nu ca să studiezi, noi îţi vom da, într'o Instrucţiune unică, cunoştinţa despre ceeace este real în Francmasonerie, făcând să strălucească înaintea ochilor tăi Marea Lumină a Adevărului Masonic.

„Vom începe să-ţi explicăm în mod sumar ce este ritualul nostru şi la ce răspund gradele noastre:

„Francmasoneria nefiind altceva deecât Revoluţia în Acţiune, nefiind altceva decât o Conspiraţiune permanentă contra despotismului politic şi religios, această Francmasonerie nu s'a împodobit ea însăşi cu decorurile ridicole, prin care prinţii şi preoţii joacă în societate roluri pe care le-au uzurpat şi furat.

„Dar părinţii şi preoţii neputând învinge o instituţie care le este duşmană şi de care se tem atât de mult, au avut, la epoci diferite, perfidia de a trece în câmpul inamic, de a se face Francmasoni ei înşişi şi de a introduce în Francmasonerie acele uzuri, formule, titluri, şi acele legende absurde, care trebuiau să falsifice spiritul instituţiei, care îi denaturau tendinţele şi care în locul doctrinelor liberale şi democratice, păreau a favoriza principii religioase şi aristocratice.

„Şefii noştri, faţă de acest pericol, strânseră legăturile adevăraţilor membri ai acestei Societăţi secrete prin excelenţă, care este Francmasoneria, şi, dorind să-şi asigure, dacă nu protecţiunea, cel puţin toleranţa puternicilor acestei lumi, i-a lăsat să participe la lucrările masonice, despre care însă nu le-a desvăluit adevăratul conţinut decât în măsura în care au voit. Văzând şefii noştri, fără să se încrunte, că Francmasoneria s'a transformat în aparenţă într'o Societate, neînsemnată de binefacere şi caritate pe care puternicii Pământului credeau că o ţin în mână, şefii noştri i-au lăsat să declare că *Politica* şi *Religia* sunt cu totul străine de Francmasonerie.

„Vei avea deci şi tu frate; să suporţi şi să primeşti toate aceste absurdităţi ridicole, cari sunt pentru noi adăpostul protector, sub care instituţia noastră poate, fiind pretutindeni acceptată, să lucreze în umbră şi în secret la atingerea Sublimului Scop; căci nu trebuie să uiţi că în Ordinul nostru nici un grad nu desvălue în întregime Adevărul; subţiază numai vălul care ascunde adevărul de privirile curioşilor.

„Pentru noi, cei învestiţi cu Puterea supremă, pentru noi singuri Francmasoneria dă la o parte vălul pe de-a 'ntregul, şi, inundând inteligenţa noastră, spiritul nostru şi inima noastră, ne face să cunoaştem, să vedem şi să simţim că: *Omul este în acelaş timp Dumnezeul, Pontiful şi Regele lui însuşi.* Iată Secretul sublim, Cheia întregii ştiinţe, Culmea de a fi iniţiat. Francmasoneria, sinteză perfectă a tot ce este uman, este deci Dumnezeul, Pontiful şi Regele Umanităţii.

„Iată ce explică universitatea ei, vitalitatea şi puterea ei!

„Cât despre noi, marii şefi, noi formăm batalionul sacru al sublimului Patriarh, care la rândul lui este Dumnezeul, Pontiful şi Regele Francmasoneriei.

„Iată, frate, al treilea triunghiu, al treilea întreit adevăr, care va da inteligenţii tale, spiritului tău şi inimei tale fericirea nespusă de a fi în posesiunea absolută a Adevărului fără valuri. Tot sistemul de organizare, de funcţionare şi de doctrină al Ordinului nostru îţi apare acum în faţa ochilor, Frate,

[1]) *Paul Rosen*, a fost un Francamason, ajuns până la gradul al 33-lea (cel mai înalt) de „Mare Inspector General“ al Francmasoneriei. Ii cunoştea deci toate tainele, mai bine decât oricine. Din motive sufleteşti, recunoscând satanica ticăloşie care stă la baza Francmasoneriei, s'a întors către religia cea adevărată a lui Christos, părăsind organizaţia francmasonică. In semn de pocăire, a crezut că e de datoria sa de bun creştin, să descopere lumii tainele Francmasoneriei.

radiind de lumină şi acum vezi, înţelegi, că toată învăţătura noastră se rezumă în:

„A aduce triumful Virtuţii noastre, a Moralei noastre şi a Autorităţii noastre în Omenirea întreagă.

„Deaceea gradele noastre sunt împărţite în trei clase, după cum sunt chemate să combată ceeace inamicii noştri persecutori, clericalii, îndrăznesc să numească Virtutea lor, Morala lor, Autoritatea lor.

„Pentru a combate respingătoarea lor Virtute, noi avem gradele:

„1) Ucenic; 2) Tovarăş; 3) Maestru; 4) Maestru secret; 5) Maestru Perfect; 6) Secretar intim; 7) Staroste şi Judecător; 8) Intendent al Construcţiuni' 9) Ales al celor 9; 10) Ales al celor 15; 11) Cavaler ales. Aceste grade ne permit de a ridica un profan dela inconştienţa ucenicului până la misiunea Cavalerului Ales pentru apărarea Virtuţii masonice, pentru cruciada Omului-Dumnezeu el însuşi.

„Dintre toate actele omului, cel mai divin este, evident, acela care îi permite să-şi perpetueze divinitatea, actul Generaţiunii.

„Şi cum clericalii ascund acest adevăr prin superstiţiile absurde ale unui Dumnezeu-tatăl creiator în vecii vecilor, al unui Dumnezeu-Fiul veşnic creiat şi al unui Dumnezeu Sfântul Duh unind veşnic pe ceilalţi doi, noi dăm următoarea învăţătură:

„Că *Ucenicul*, Bohaz, personificarea lui Osiris sau a lui Bacus, venind să caute adevărul într'o lojă masonică, găseşte că există un Dumnezeu-bărbat şi nedeplin pentru generarea de fiinţe.

„Că *Tovarăşul*, Jackin, personificarea lui Isis sau a Venerii, este Dumnezeul-femeie care întregeşte pe Dumnezeul-bărbat şi face posibilă generaţiunea fiinţelor.

„Că *Maestrul*, Mahabone sau Mac-Benac, este Dumnezeul hermafrodit deplin, fiu al lui Lot şi al fetii lui, fiul Soarelui şi al Pământului, omul în deplină posesiune a puterii generatoare.

„Clericalii cred într'o revoluţie supranaturală, noi o combatem învăţând pe *Maestru Secret*, că singură conştiinţa existenţii este isvorul a tot ce este imaterial în om.

„Clericalii cred în sfârşitul Omenirii; noi învăţăm pe *Maeştrii noştri perfecţi*, că existenţa Umanităţii este eternă, căci ea se reproduce fără încetare.

„Dupăce am deşteptat astfel la Fraţii noştri ideea luptei până la capăt ce vor susţine contra clericalilor, noi le procurăm armele, învăţând pe *Secretarii intimi*, că curiozitatea, că spionajul duşmanului, este o virtute laudabilă; învăţând pe *Staroste şi Judecător* că dreptul natural ne sprijineşte în această luptă; explicând *Intendenţilor Construcţiunilor* că, în virtutea acestui drept natural, toate mijloacele, potrivite spre a triumfa, sunt în esenţa lor de-a 'ntregul în conformitate cu virtutea: şi mai cu seamă suprimarea celor inutili care faptă este încredinţată *Aleşilor celor 9*, represiunile, prin legi făcute ad-hoc, care sunt rezervate *Aleşilor celor 15*, şi împlinirea triumfului, a victoriei definitive, a virtuţii masonice asupra Virtuţii clericale, cu care este însărcinat *Cavalerul Ales*.

„Pentru a combate spurcata lor Morală noi avem următoarele grade:

„12) Marele Maestru Architect; 13) Arca Regală; 14) Perfectul constructor; 15) Cavalerul Orientului; 16) Prinţul Ierusalimului; 17) Cavalerul Orientului şi al Occidentului; 18) Crucea-Roză; 19) Marele Pontif; 20) Venerabilul Mare Maestru; 21) Noachitul; 22) Securea Regală.

„La legile divine, la dreptul divin al clericalilor, *Marii noştri Maeştri Arhitecţi* opun drepturile poporului, singurele legitime, singurele adevărate, singurele acceptabile; la dogma lor degradând pe om, — cei din *Arca Regală* le opun idealul perfecţiunii Umanităţii, în Umanitate şi pentru Umanitate; la morala lor mai sus desvăluită, *Perfecţii noştri Constructori* opun morala independentă; la persecuţiunile lor inspirate, *Cavalerii noştri ai Occidentului* răspund printr'o energică campanie în favoarea Progresului şi a raţiunii pure; la ruşinoasa lor supunere, *Prinţii noştri ai Ierusalimului* răspund printr'o mândră proclamaţie de independenţă bărbătească.

„Pentru a lupta contra tiraniilor infame a Clericalismului, *Cavalerii noştri de Orient şi Occident* se fac apărătorii dreptului absolut la libertatea de sindicalizare, spre a înfrânge robirea, în care clericalismul, ajutat de puterea civilă, voeşte să ţină omenirea; şi *Crucea noastră Roză* va proclama pentru prima oară emanciparea de Papi şi de Regi. Şi pentru a ajunge la acest sfârşit *Marii noştri Pontifi* se fac apostolii libertăţii absolute a învăţământului; *Venerabilii noştri Mari Maestri* se proclamă duşmanii înverşunaţi ai oricărui obscurantism, de oriunde ar veni; *Noachiţii* noştri îşi dau între ei jurământul ca dreptatea să se facă, şi cei din *Securea Regală* ating culmea moralei noastre din momentul în care spiritul lor este inundat de razele Adevărului, ascuns lor, înainte de a ajunge la acest grad, prin frânturile diforme ale intoleranţei, ale hipocriziei, ale superstiţiei şi ale egoismului creştinătăţii.

„In sfârşit, frate, pentru a combate criminala lor Autoritate, noi avem următoarele grade:

„23) Şeful tabernacolului; 24) Prinţul Tabernacolului; 25) Cavalerul Şarpelui; 26) Trinitarul; 27) Comandorul Templului; 28) Prinţul Adept; 29) Marele Scoţian; 30) Kadoş; 31) Marele Inchizitor; 32) Prinţul Secretului Regal; 33) Marele Inspector General.

„Clericalii răspândesc prejudecăţile lor în mase, căci acolo este singura lor scândură de salvare şi *Şefii noştri ai Tabernacolului* îi combat, făcând apel la autoritatea, la acţiunea guvernamentală a claselor conducătoare; la umbrele goale, la formulele şi emblemele prin care clericalii ţin departe adevărul, *Prinţii noştri ai Tabernacolului* proclamă dreptul societăţii de a se desface de instituţiile politice şi religioase care sunt contrare spiritului nostru; şerpilor despotismului civil, religios, militar şi economic, *Cavalerii noştri ai Şarpelui* le vor tăia capetele pentru a asigura distrugerea lor; superstiţiilor şi doctrinelor false clericale, *Trinitarii* noştri răspund prin apostolatul armoniei legilor sociale cu principiile noastre sublime.

„In fine ai noştri *Comandori ai Templului*, se devotează pentru a pune la cale promovarea fraţilor noştri în guvernele Statelor; *Prinţii noştri Adepţi* proclamă necesitatea domniei raţionalismului; *Marii noştri Scoţieni* luptă fără încetare şi fără cruţare contra ori-cărei uzurpări a puterii, ori de unde ar veni, fie civilă, fie militară, fie religioasă; ai noştri *Kadoşi* înfăptuesc emanciparea socială din cătuşele infame ale preoţilor şi ale regilor.

„Şi pentru a încorona totul, *Marii noştri Inquisitori* propagă autoritatea noastră, *Prinţii noştri ai Secretului Regal* o statornicesc şi o apără, iar noi, *Marii Inspectori Generali*, o exercităm.

„Clericalii, infamii, asasini ai Umanităţii, opun, precum vezi, frate, Virtuţii noastre, Moralei noastre, Autorităţii noastre — Proprietatea lor, Religia lor, şi Legea lor, şi tocmai aceşti duşmani de moarte ai Francmasoneriei vei avea să-i combaţi de acum înainte ca şef de armată.

„*Legea*, pentru-că nu este armo-

nia perfectă între Drepturile omului izolat și Datoriile Omului Social in Societate, Drepturi care nu sunt câștigate pentru toți în toată integritatea lor, Datorii, care nu sunt decât consecința imediată a dreptului ce are fiecare din noi de a se bucura de toate Drepturile sale, fără a fi împiedecat de cine-va.

„*Proprietatea*, pentru-că pământul nu aparține nimănui și produsele lui aparțin tuturor în măsura trebuințelor reale de bun traiu ale fiecăruia.

„*Religia*, pentru-că religiile nu sunt de cât sisteme filosofice datorite unor oameni de geniu, sisteme pe care popoarele le-au adoptat sub condiția expresă ca să contribue a le aduce un spor de bun traiu pentru ele.

„Nici Legea,
„Nici Proprietatea,
„Nici Religia
nu pot deci să se impună omului; și, cum acestea îl nimicesc, lipsându-l de drepturile lui cele mai prețioase, ele sunt asasini cărora le-am jurat de a ne răsbuna în modul cel mai manifest; sunt dușmani cărora li-am jurat un războiu de exterminare, fără milă, un războiu de moarte.

„Din acești trei dușmani infami, Religia trebue să fie grija noastră constantă a atacurilor ucigătoare; pentru-că un popor nici odată nu a supravețuit Religiei lui, și pentru-că, omorând Religia, vom fi nimicit și Legea și Proprietatea, pentrucă, așezând asupra cadavrelor acestor asasini Religia Francmasonă, Legea Francmasonă, Proprietatea Francmasonă, vom fi regenerat Societatea.

„Pentru a regenera Societatea, tu vei avea sub ordinele tale două corpuri de armată, acela format de Atelierele Simbolice și acela format de Atelierele Inaltelor Grade.

„Francmasoneria Simbolică trebue să rămână societatea închisă, având un secret, trebue să se arate în mod discret profanilor, profitând cu dibăcie de împrejurări favorabile și trebue mai ales să se silească să atragă ucenici.

„Tu te vei sili să atragi în aceste Ateliere cel mai mare număr de elemente dușmănoase Catolicismului, dușmane ideilor și instituțiilor Creștine, pe toți revoltații contra Bisericii, care este vrăjmașa noastră, pe toți necredincioșii de orice fel.

„Te vei silì să faci un loc printre Frații Simbolici tuturor ambițioșilor, cari voesc să ajungă la onoruri și putere, tuturor declasaților și secăturilor, cari sunt în căutarea unei poziții sociale, oamenilor de petrecere, bonvivanților lacomi de plăceri materiale, negustorilor și industriașilor aprigi de câștig, literaților, savanților setoși de renume.

„Silește-te să îngrămădești în grupul Simbolismului oamenii inteligenți și influenți din toate țările, studiază-i, ghicește-le tendințele și înclinările lor.

„Semnalează-ni-i pe aceștia, și noi îi vom face să ajungă și să reușească, după ce vom fi pus stăpânire pe inteligența lor, pe voința lor și pe libertatea lor, pentru a-i avea la dispoziție după placul nostru.

„Cu acești oameni aleși, instrumente desăvârșite ale sacrosanctelor noastre revendicări, tu vei avea să formezi Atelierele înaltelor Grade.

„Tu vei încredința acestor Frați de încredere, acestor oameni siguri, propagarea, apărarea și executarea sublimelor noastre idei moderne; tu le vei da însărcinarea să realizeze în Societate Răscumpărarea noastră socială prin francmasonerizarea Familiei, a Patriei și a Proprietății, prin absorbirea de către Ordinul nostru, a învățământului de morală și a autorității, prin distrugerea Papalității și prin nimicirea tuturor Religiilor.

„Organism viu, cu proporții gigantice, care strânge întreaga Societate într'o imensă plasă din care fie-care ochiu este un om, Ordinul nostru își păstrează atotputernicia și se menține într'o formidabilă unitate grație disciplinei noastre, obligației de a ține totul în secret și jurămintelor noastre francmasonice.

„Nu putem să-ți recomandăm îndestul, Frate, de a proceda astfel, ca, aceste Jurăminte, ale tuturor Gradelor, precum și jurământul de Secret, prin care se închide întrunirea francmasonă, să fie jurate în termeni preciși și în așa fel, încât să constitue, pentru noi Francmasonii, legături atât de indisolubile, încât să putem fi siguri de cei folositori și să putem îndepărta fără primejdie elementele nefolositoare.

„Trebue să te silești, Frate, să câștigi în fie-care Atelier un sâmbure de Frați influenți, și, dacă nu convinși, cel puțin interesați, cari să știe să satisfacă trebuințele sociale ale fie-cărui Atelier, fie prin acei dintre Frați, cari vor consimți să le realizeze cu riscurile și pericolele lor personale, fie, ceea-ce este cu mult mai preferabil, prin ajutorul profanilor.

„In acest din urmă caz, să ai grija de a exagera forma protestărilor în contra regimul social, economic, politic și religios actual, astfel că, odată ridicat și răscolit terenul popular prin atari exagerațiuni, să poți semăna adevăratele noastre doctrine, care în așa împrejurări vor avea un caracter într'adevăr moderat.

„Nu te preocupa prea mult de schisme, de diviziuni, de sfâșieri cari ar puteà să se producă, nici de rivalitate sau de ambițiunile particulare cari ar putea să se ivească.

„Nu da decât o importanță secundară chestiunilor de formă de guvernământ, competițiunilor de dinastii, rivalităților de puteri.

„Dar respinge fără milă și combate până la moarte, fără nici o cruțare, prin toate mijloacele ce îți punem la dispoziția ta, cutare dinastie, cutare instituție, cutare clasă din societate, cutare influență politică, cutare autoritate guvernamentală, cutare personaj princiar, cutare individualitate marcantă, care, împotrivindu-se nouă fie ca adversar al Revoluției sociale, fie ca apărător al ideii sau al societății creștine, ar forma printr'o astfel de purtare o piedică sau ar întârzia împlinirea misiunii noastre sociale.

„Această misiune socială pe care Șeful nostru suprem ni-a încredințat-o, suntem aproape de o fi îndeplinit.

„Cum Dumnezeul nostru nu este nici substanță, nici corp, nici suflet, nici creator, nici tată, nici verb, nici iubire, nici diavol, nici mântuitor, nici nimic, noi am robit Biserica puterii laice și am răsunat puterea temporală a Papii, așteptând și răsturnarea puterii lui spirituale.

„Cum suntem ziditorii noului Templu al fericirii Omenirii, și cum pentru a construì trebue a începe prin a dărâmá, prin a distruge actuala stare socială, noi am suprimat învățământul religios, noi am desființat Dreptul Internațional.

„După ce am răsturnat puterea temporală a Papii, inamicul nostru infam și de moarte, prin ajutorul Italiei și al Franței, noi vom slăbì Franța, care susține puterea spirituală a Papii, prin concursul puterii noastre și al Germaniei.

„Și o zi va sosì, când după împărțirea integrală a Europei în două Imperii, German în Occident și Rus în Orient, Francmasoneria le va unì într'o singură Impărăție, cu Roma drept capitală a Universului întreg.

„Șeful nostru Suprem va domnì singur peste lume și Francmasoneria, așezată pe treptele tronului său, va împărți cu el Atotputernicia.

„Pe cât este de măreț și orbitor prin lumină acest scop suprem, pe care ți-l trecem strălucitor pe dinaintea ochilor, atât de mari și răbdătoare trebue să fie străduințele și sforțările noastre necesare pentru a-l atinge.

„Astăzi, când tu stai printre Maeștrii-șefi, străduințele tare trebue să sporească ca intensitate și pentru a-ți preciză bine tendințele, asigurând în acelaș timp succesul lor și triumful lor, noi îți vom rezumá într'un chip limpede Marea Lumină a inițierii supreme.

„Tu ești Dumnezeul tău, Pontiful tău și Regele tău însuți. Rațiunea ta este singura regulă a Adevărului, singura cheie a științei și a politicii.

„Poftele tale și instinctele tale cônstitue singura regulă a Binelui, singura cheie a progresului și a fericirii:

„Tu trebue să înțelegi și să interpretezi precum urmează sfânta noastră deviză:

„Libertate, armă atotputernică, cu care noi am răsturnat lumea, înseamnă:

„Independența fără margini și restricții, sustrasă la ori-ce fel de autoritate.

„Independența spiritului, care un ar puteá fi stânjănită prin nici o revelație, nici limitată prin nici o dogmă.

„Independența voinței, care nu se supune la nici o putere, care nu recunoaște nici Rege, nici Papă, nici Dumnezeu.

„Independența personalității, care a sfărâmat toate lanțurile ce o țineau încătușată, lanțuri fizice și lanțuri morale, lanțuri ale Pământului și lanțuri ale Cerului, pentru a realizá independența Omenirii prin desrobirea ei absolută și deplină.

„Prin ajutorul *Libertății,* ca pârghie, și prin pasiunile omenești, ca punct de sprijin, noi vom răsturná pentru totdeauna pe Regi și pe Preoți, acești inamici neînduplecați ai neamului omenesc, mai funești pentru omenire decât tigrii pentru celelalte animale.

„Egalitate, instrumentul atotputernic cu care noi am transformat lumea, înseamnă:

„Egalizarea proprietăților, căci drepturile omului la pământul comun, ca cetățean al unei singure și aceleiași lumi, ca copil al unei singure și aceleiași mame, sunt mai vechi și mai sacre decât toate contractele și tot dreptul nescris, și prin urmare aceste drepturi trebuesc restabilite, pe când contractele trebuesc rupte și dreptul nescris trebue desființat.

„Egalizarea averilor, prin echilibrul proporțional al salariilor, prin desființarea complectă și radicală a dreptului de succesiune, prin exproprierea tuturor societăților financiare, prin adaptarea la solidaritatea națională a fiecărui popor, a băncilor, a cancelariilor, a transporturilor, a asigurărilor și a minelor.

„Egalizarea indivizilor, prin solidaritate, prin participare egală a fiecăruia la producțiunea sa solidară [1]).

„Prin ajutorul *Egalității,* ca pârghie, și poftele omenești ca punct de sprijin, noi vom face să dispară pentru totdeauna Aristocrația Banului, călău neînduplecat, exploatatoare fără saț a neamului omenesc.

„Fraternitate, făgăduința atotputernică cu care noi am stabilit puterea noastră, înseamnă:

„Frăția în Francmasonerie, pentru a constitui un *Stat în Stat,* cu mijloacele și cu o funcțiune independente de Stat și necunoscute Statului.

„Frăția în Francmasoneria, pentru a constituì un *Stat deasupra Statului,* cu o unitate, un cosmopolitism, cu o universalitate care fac Francmasoneria să fie superioară Statului și să-l conducă.

„Frăția în Francmasonerie, pentru a constituì un *Stat în contra Statului,* atâta vreme cât vor exista armatele permanente, instrumente de apăsare, principii de parazitism, piedică a ori-cărei înfrățiri.

„Prin ajutorul *Fraternității,* ca pârghie, și prin urile omenești, ca punct de sprijin, noi vom face să piară pentru totdeauna Parazitismul și Represiunea armată, această ciumă nepotolită, această groază sălbatică a neamului omenesc.

„Frate, iată sfârșitul instrucțiunii ca Șef al Francmasoneriei.

„Rostește acum împreună cu noi Jurământul suprem:

„Jur de a nu avea altă patrie „decât patria universală.

„Jur de a combate fără cruțare „totdeauna și pretutindeni hotare-„le națiunilor, hotarele moșiilor, ale „caselor și atelierelor, și granițele „familiei.

„Jur de a răsturna, cu sacrifi-„ciul vieții mele, hotarul în care „ucigașii umanității au tras cu sân-„ge și cu noroiu numele lui Dum-„nezeu.

„Jur de a pune la contribuție în-„treaga mea existență la triumful „fără capăt al progresului și al uni-„tății universale, și declar că pro-„fesez negațiunea lui Dumnezeu și „a sufletului".

„Și acum frate, dupăce Națiunea, Religia și Familia au dispărut pentru totdeauna pentre tine în imensitatea operei francmasoneriei, vino în brațele noastre, prea Puternice, prea Ilustre și prea Scump Frate, să împarți împreună cu noi autoritatea fără margini și puterea fără îngrădire pe care o exercităm asupra Umanității".

[1]) Pentru ca cetitorul să stabilească identitatea de concepții dintre instrucțiile date lui Garibaldi la 1860 și principiile Constituției Sovietice din 1918; pentru ca să înțeleagă că aceeaș conducere *unitară* și *ascunsă* dicta instrucțiuni la 1860 și le aplica peste 60 de ani în Rusia, reproducem din Constituția Sovietică, operă curat jidănească, următoarele fragmente:

Art. 3, *a)*: „Spre a realiza socializarea pământurilor, proprietatea particulară asupra solului este desființată și toate imobilele sunt considerate ca aparținând națiunii întregi și se transmit lucrătorilor fără nici o despăgubire, conform principiului egalității de folosință".

c) „Ca cel dintâi pas către luarea în stăpânire definitivă a tuturor fabricilor, uzinelor, minelor, căilor ferate și a altor izvoare de producție, precum și a mijloacelor de transport, de către Republica muncitorească și țărănească a Sovietelor, s'a sancționat legea, promulgată de Soviet, privind controlul muncitoresc și Consiliul superior al economiei naționale, spre a asigura puterea lucrătorilor asupra exploatatorilor".

Iată, domnilor francmasoni români, „ceea ce este real *în Francmasonerie", cum se exprimă autorul în preambulul acestor instrucții. Citiți-le rătăciților și vă desmeticiți, voi cari ați căzut în plasa hipocriziei masonice, căutând adevărul. Luminați-vă și vă pocăiți, voi cari ați fost de bună credință, cum a fost* Paul Rosen *la intrarea lui în secta scelerată.*

Iar voi, cari îi cunoașteți dedesubturile ticăloase și destructive, și totuși perseverați, pentrucă, prin o solidaritate satanică, Francmasoneria vă „lansează" în situații nemeritate spre a vă avea ca instrumente de distrugere a actualei ordine sociale și politice din statul român, voi trebue să știți, că mai curând ori mai târziu veți fi puși la stâlpul infamiei, ca periculoși actualului așezământ al României întregite.

I. C. CĂTUNEANU.

Apel către Femeile Române.

SCUMPE SURORI,

Noi venim să alegem şi să fim alese la gospodăria comunei şi a judeţului dupăce a trecut un timp îndelungat în care bărbaţii au făcut multă experienţă.

Cum poporul nostru a luat aproape toate legile şi invenţiile dela popoarele mai bătrâne şi chiar unele din ele nici măcar n'au fost adaptate firei şi obiceiului locului, noi femeile vom avea un mare merit, să profităm de experienţa îndelungată a bărbaţilor din România, ca să nu mai trecem şi noi prin fazele prin care au trecut ei de au ajuns până la situaţia de astăzi, când, într'atât sunt de sclavi şi orbiţi de politica de partid, încât nu mai pot reacţioná şi merg orbeşte; nu văd nici chiar primejdia ce ameninţă tot mai mult neamul nostru răbdător, perseverează chiar cu îndârjire şi îndărătnicie în faţa primejdiei şi ne duc la pieire pe toţi, ne dojesc în faţa străinătăţii, ne compromit şi ne aservesc străinului înlăuntrul ţării. Toată această stare de lucruri se datoreşte numai şi numai patimei politice de partid.

Politica de partid ne-au despărţit energiile şi valorile ţării în tabere care se duşmănesc de moarte. Din această duşmănie primejdioşii şi duşmanii au profitat şi ţara a ajuns în starea îngrijorătoare în care se află astăzi. In loc ca Românii să se apropie prin idei şi sentimente de — spre mai bine, — Românii se unesc cu străinii de dragul partidului politic.

Din aceste constatări deducem că datoria femeii române, care la timpul său a apărat şi credinţa şi patria prin dragoste, bunătate, jertfă de sine, este să se folosească de dreptul de vot ce-l are, pentru comună şi judeţ şi prin aceleaşi mijloace cu care a apărat credinţa strămoşească şi sentimentul de patrie, să smulgă pe unii bărbaţi din mrejele narcotizante ale politicei de partid, iar pe alţii din pasivitatea în care se află dezinteresîndu-se complect de tot ce se petrece în ţară, făcându-i să înţeleagă, că deosebire mare este între obligaţiile unui cetăţean şi a unui politician.

La conducerea Comunei şi Judeţului avem nevoie de cetăţenii cei mai vrednici, cei mai cinstiţi, cei mai gospodari, cei care au dat dovezi că au predispoziţii naturale pentru a se preocupa de binele şi progresul neamului şi al ţării — nu de politicianii partidelor politice care de cele mai multe ori nu întrunesc nici una din condiţiile de mai sus. Nu avem nevoie de filosofi şi doctrinari la conducerea comunei şi a judeţului, ci de gospodari cinstiţi, pricepuţi şi harnici.

Să facem deosebire între administraţie şi politică de partid, după cum însuşi legiuitorul, în noua lege administrativă a avut de scop.

Eu cred, fiindcă până acum femeia a fost numai spectatoare la desfăşurarea politicei româneşti şi nefiind angajată cu nimic în nici o organizaţie politică, privind în mod obiectiv şi cu ochiul ei expert şi cu sufletul ei curat şi gata oricând de jertfă şi privaţiuni pentru binele neamului şi al familiei, acum când şi ea are dreptul de a alege şi a fi aleasă în consiliile comuanle şi judeţene, deci nu are drepturi decât administrative şi nu politice, *va putea, mai bine prin intervenirea ei, a despărţi în mod definitiv şi precis, aceste două noţiuni, cari la bărbat, din cauza împrejurărilor, au ajuns sinonime.*

Am nădejdea că femeea va găsi modalitatea de a scoate pe bărbat din sclăvia de partid.

Femeea nu trebue să se înscrie în nici un partid, nici nu are sens, pentrucă nu avem drepturi politice.

Femeia trebue să se mulţumească şi să se oprească la drepturile care le are şi să le exercite cu conştiinţa curată, ţinând seamă, că este Româncă şi creştină şi să aibă totdeauna ca ţintă binele, prosperitatea, fericirea şi cinstea poporului nostru, care este poate în istoria popoarelor, cel care a îndurat şi cele mai mari suferinţe fizice, dar şi grozave jigniri morale şi sufleteşti.

Dacă toate femeile vor căuta prin blândeţă, bunătate şi educaţie cetăţenească cu dragoste de mai bine, să ne unim şi unite — vom căuta să alegem la conducerea comunei şi a judeţului numai pe aceia care prin trecutul lor sunt o chezăşie că vor fi buni gospodari şi prin energia lor vor face fericirea comunei şi a judeţului unde sunt aleşi, vom realiza jumătate din ceea ce este de realizat, căci comuna şi judeţul, găsindu-se într'o stare înfloritoare, şi statul va înflori.

Dr. ELENA BRATU.
— Cluj. —

Din Rodna Veche jud. Năsăud

In Dumineca zilei de 19 Ianuarie a. c. în sala de teatru din Rodna, ţinându-se o frumoasă conferinţă culturală naţionalistă-creştină, la care au asistat toţi locuitorii în frunte cu S. S. Preotul şi Dr. I. Tăpălagă, avocat — care-i un bun luptător român creştin, dl primpretor din loc s'a simţit extrem de ofensat şi jignit, auzind că conferenţiarul arată pericolul jidovesc, demascând pe mulţi nelegiuiţi, cari stau în ajutorul Jidanilor, pentru a exploata mai cu uşurinţă natura şi energia bieţilor creştini muncitori, din aceste regiuni. Dl prim-pretor a înţeles să interzică cu desăvârşire conferenţiarului de a-şi continua drumul de apostolat prin plasa sa, ameninţându-l totodată că va raporta şi interveni la Prefectură.

Ruşine şi durere că în ziua de azi, în Ţara Românească, nu-ţi este permis să vorbeşti cu simţământul şi inima Românească.

Dela Soc. Acad. „Someşana"

Primim la redacţie următoarea scrisoare, întărită prin fapte, demne de laudă:

„Domnule Director,

„Societatea noastră, conştientă de datoria ce o are faţă de cauza Românească, îşi aduce micul ei prinos pentru susţinerea revistei. Dorim ca acest gest să fie primit cu aceeaş dragoste, cu care s'a făcut şi din partea noastră.

Suntem mândri de a putea face acest gest şi vă promitem că societatea noastră îşi va şti face totdeauna datoria — indiferent cum i s'ar cere — apărând şi propagând cauza.

„E fatal pericolul ce ne ameninţă; Studenţimea Română — e conştientă şi are datoria sfântă de a fi conştientă — trebuie deci să se afirme cu cea mai puternică forţă morală.

„Acum sau niciodată".

„Noi sau ne afirmăm acum, sau atunci se vor afirma paraziţii şi duşmanii ţării.

„S'a deschis lupta, studentul român trebuie să fie cel dintâiu la datorie, când Ţara şi Neamul lui e în pericol.

„Vă trimitem suma de 600 lei, din care 300 pentru abonament, iar 300 donaţiune pentru revistă.

Cu deosebit respect

Ioan Filip
secretar general."

Exponenţi ai actualelor partide politice.

Reproducem mai jos din anuarul întitulat „Kompass Rumäniens“, apărut la Viena, oglindind starea intreprinderilor financiare şi industriale în România, din anul 1929, note informative despre participarea a trei politiciani români, întovărăşiţi cu Jidani, la cele mai mari intreprinderi din ţară, ca membri în consiliile de administraţie.

Cititorii îşi vor da seama, ce încasează fiecare din cei trei exponenţi ai partidelor politice, în tovărăşia Jidanilor şi în ce măsură pot apăra interesele curat româneşti:

I. Partidul Naţional-Ţărănist:

Mihai Popovici.

1.) *„Banca de credit român“*, Bucureşti. Capital 200.000.000 lei, alături de dnii O. Kaufmann, H. Horowitz, M. Mandel, B. Rubin etc. (pag. 140).

2.) *„Banca Continentală — Societate Anonimă Română“*, Bucureşti. Capital 20.000.000 lei. Alături de M. Herşcovici, H. Zahareanu (Zuckermann) etc. (pag. 189).

3.) *„Banca Ardeleană şi Casa de Economie — Societate Anonimă Română“*, Cluj. Capital 40.000.000 lei. Vicepreşedinte al cons. de adm. Alături de Sigismund Brecher, Iosif Moscovici, Alexandru Friedländer, contele Bethlen, contele Bela Vass etc. (pag. 281).

4.) *„Casa noastră“* Soc. Anon. pentru Bancă, Comerţ şi Industrie, Satu-Mare. Capital 50.000.000 lei. Alături de A. Lichtinger, Bela Reiter, Mauriţiu Reiter etc. Este preşedintele consiliului de adm. (pag. 403).

5.) *„Banca Timişoarei şi Soc. Comercială pe acţiuni“*, Timişoara. Capital 50.000.000 lei. Alături de Aristide Blank, Sigismund Szana, Alfred Uhlmann, Richard Soepker, R. Kun, Al. Berstein etc. etc. (pag. 443).

6.) *„Prometheus“*, soc. pe acţii pentru mine şi industrie, Oradea-Mare. Capital 1.000.000 lei. Alături de Samuel Nusbaum, Iosif Seghö etc. (pag. 562).

7.) *„Astra“*, prima fabrică de vagoane şi maşini, Arad. Capital 450 milioane lei. Alături de Mauriţiu Blank, Aristide Blank, N. Dinermann, Oscar Kaufmann, M. N. Schapira etc. (pag. 566).

8.) *Uzinele de modelat şi emailat*, soc. anon. rom. — Bucureşti. Capital 60.000.000 lei. Alături de P. Westen, O. Kaufmann, Rudolf Reifczes, M. Mandel etc. (pag. 572).

9.) *„Macazul“*, soc. an. pentru fabricarea materialelor de cale ferată, Bucureşti. Capital 15.000.000 lei. Vicepreşedinte al consiliului. Alături de: V. Fildermann, I. Hofmann, O. Steinhardt, etc. (pag. 586).

10.) *„Oficiul Tehnic Rom.“* — Soc. Anonimă, Bucureşti. Capital 10.000.000 lei. Alături de L. Bachmann, W. Dinermann, Max Bachmann etc. (pag. 589).

11.) *„Unio“*, fabrică de vagoane, Satu-Mare. Capital 40.000.000 lei. Alături de A. Lichtinger, Mauriţiu Reiter, Tiberiu Klein, etc. (pag. 612).

12.) *Societate Naţională de Gaz Methan*, — soc. anonimă română, Bucureşti. Capital 160.000.000 lei. Alături de E. Gutmann, Carol Schwalbe etc. (pag. 668).

13.) *Creditul Minier“*, Bucureşti. Capital 630.000.000 lei. In direcţiune sunt şi aicea jidani ca Benedict Axelrad, Iack Elefant etc. (pag. 685).

14.) *„Prahova“*, Soc. Anon. pentru industria şi comerţul petrolului, Bucureşti. Capital 300.000.000 lei. Alături de: Leon Sanielevici, E. Laporte, L. Bischoff etc. (pag. 697).

15.) *„România Petroliferă“*, Soc. An. p. industr. şi comerţul petrolului, Bucureşti. Capital 120.000.000 lei. Vicepreşedinte al consiliului de adm. (pag. 699).

16.) *„Subsolul Român“* — Soc. Anon. Minieră Română, Bucureşti. Capital 100.000.000 lei (pag. 711).

17.) *„Câmpulungul“*, soc. anon. rom. pentru fabricarea hârtiei, Bucureşti. Capital 40.000.000 lei. Alături de: R. Soepkez, N. Tabacovici, E. Prager etc. (pag. 875).

18.) *„Lujani“*, fabrică de zahăr, soc. anonimă, Bucureşti. Capital 400.000.000 lei. Alături de Mauriţiu Blank, Paul Lechner, Oskar Kaufmann, N. Ehrstein, Aristide Blank, L. Elischak, A. Bretfeld etc. (pag. 936).

19.) *„Dacia-România“* — Soc. de asigurare, Bucureşti. Capital 60.000.000 lei. Alături de O. Kaufmann, N. Metaxa, G. Glückmann etc. (pag. 985).

20.) *Societatea Tramvaelor*, Oradea, Soc. Anon., Oradea. Capital 48.077.800 lei. Alături de Richard Kobics etc. (pag. 1039).

II. Partidul Naţional-Liberal:

Tancred Constantinescu

1.) *„Banca Agricolă“* Bucureşti. Capital 90.000.000 lei. Preşedintele consiliului de administraţie. Alături de H. Zweifel, M. Flechtenmacher etc. (pag. 112).

2.) *„Societatea Naţională de Credit industrial“*, Bucureşti. Capital 500.000.000 lei. (pag. 164).

3.) *Uzinele de fier şi domeniile din Reşiţa*, Reşiţa. Capital 1 miliard 125.000.000 lei. Alături de Oscar Kaufmann etc. (pag. 549).

4.) *„Lupeni“* — Soc. Anon. pentru exploat. minelor de cărbuni, Bucureşti. Capital 590.000.000 lei. Vicepresidentul consiliului. Alături de R. Fuchs, Adolf Berkovitz (pag. 555).

5.) *„Petroşani“*, — Societate An. pentru exploatarea minelor de cărbuni, Bucureşti. Capital 820 milioane lei. Vicepreşedintele consiliului de adm. Alături de Filip Weis, Francisc Farkas, R. Fuchs, E. Reimann etc. (pag. 557).

6.) *„Astra“ prima fabrică de vagoane*, Arad. Capital 450.000.000 lei. Alături de Mauriciu Blank, Aristide Blank, W. Dienermann, O. Kaufmann, R. Soepker, M. N. Schapira etc. (pag. 566).

7.) *„Industria Aeronautică Română“*, Bucureşti. Capital 120 milioane lei. Alături de M. N. Schapira, Galland etc. (pag. 584).

8.) *Uzinele Metalurgice din Copşa-Mică*. Direcţiunea Bucureşti. Capital 600.000.000 lei. Preşedintele consiliului de adm. Alături de E. G. Boxshall etc. (pag. 597).

9.) *Fabrica de bere „Luther“* — Bucureşti. Capital 70.000.000 lei. Preşedintele cons. de administraţie. Alături de Sache Gilb-Roman etc. (pag. 618).

10.) *„Carpatina“* — Soc. An. pt. industria forestieră, Bucureşti. Capital 126.075.000 lei. Preşedintele cons de administraţie. Alături de Hermann Groedel, Albert şi Otto

Groedel, O. Kaufmann, R. Elias, Jaques Eiser etc. (pag. 819).

11.) *Soc. Anon. Forestieră din Lomaş*, Arad. Capital 4.500.000 lei. Alături de Ar. Rosenberg, I. Ştern, Iakab Grüner, E. Grünfeld, B. Kupferman, I. Charap, etc. (pag. 839).

12.) *Soc. Anon. pentru Industria Textilă „Buchuş"*, Bucureşti. Capital 400.000.000 lei. Alături de N. Ehrenstein, O. Kaufmann, E. Horovitz, B. Rosenthal etc. (pag. 899).

13.) *„Danubiana"* — Fabrici şi Rafinării de zahăr, Bucureşti. Capital 750.000.000 lei. Alături de M. Blank, I. M. Pinkas, R. Simons etc. (pag. 932).

14.) *Chitila — Bucureşti*, soc. pt. fabricarea zahărului, Bucureşti. Capital 52.000.000 lei. Vicepreşedinte al cons. de administraţie. (pag. 935).

15.) *„Naţionala"* — Casa de asigurare, Bucureşti. Capital 10 milioane lei. Alături de B. Benjamin, G. Guttmann, A. Knapp etc. (pag. 989).

III. Partidul Poporului (Averescan): General C. Coandă.

1.) *„Banca Marmorosch, Blank şi Comp."* — Bucureşti. Capital 125 milioane lei. Alături de Mauriţiu Blank, Aristide Blank, S. Rosental, Achile Levy-Straus, I. C. Cohen, L. Markovici, M. Weinberg, L. Schönfeld etc. (pag. 149).

2.) *„Banca Comercială Italiană şi Română"*, Bucureşti. Capital 100 milioane lei. Preşedintele cons. de adm. Alături de L. Töplitz, C. Seif, Oscar Czitrom, I. Ornstein etc. (pag 137).

3.) *„Mica"* Soc. Anon. Rom. Minieră, Bucureşti. Capital 100 milioane lei. Preşedintele consiliului de adm. Alături de A. Frank, Alfred Klein etc. (pag. 548).

4.) *„Astra"* — Fabrica de vagoane, Bucureşti. Capital 450.000.000 lei. Alături de Mauriţiu Blank, Aristide Blank, V. Dienermann, O. Kaufmann, M. Schapira etc. (pag. 566).

5.) *Nouă Societate a Atelierelor „Vulcan", fabrica de maşini şi vagoane*, Bucureşti. Capital 100 milioane lei. Alături de M. Blank, A. Blank, G. Glass etc. (pag. 573).

6.) *Societate Anonimă Română de Financiare*, Bucureşti. Capital 20.000.000 lei. Preşedintele cons. de adm. Alături de Ely Berkovitz, I. Berkovitz, D. Hornstein etc. (pag. 575).

7.) *Industria Aeronautică Română — Soc. Anon Rom. pentru fabricarea avioanelor*, Bucureşti. Capital 120.000.000 lei. President cons. de adm. Alături de Haraga, Gallant, M. Schapira etc. (pag. 584).

8.) *„Vultur" Soc. Anon. pentru industria şi comerţul de uleiuri, vopsele*, Bucureşti. Capital 10 milioane lei (pag. 645).

9.) *Astra Română — Soc. Anon.*, Bucureşti. Capital 1.356.000.000 lei. President cons. de adm. Alături de I. Kessler, A. Eckenfelder etc. (pag. 674).

10.) *„Lutecia Română"* — Soc. An. pentru exploataţiuni petrolifere, Bucureşti. Capital 30.000.000 lei. President cons. de adm. Alături de L. Blank etc. (pag. 729).

11.) *„Drajna" Soc. An. Rom.* pt. exploatarea de păduri, Bucureşti. Capital 45.000.000 lei (pag. 820).

12.) *„Balcan"* — fabrică de ţesătorie mechanică, Bucureşti. Capital 40.000.000 lei. President cons. de adm. Alături de I. Finkels, E. Fuchs etc. (pag. 902).

13). *„Echipamentul"* — Soc. An. Bucureşti. Capital 15.000.000 lei. President cons. de adm. Alături de Aristide Blank, R. Soepkez, N. Tabakovits etc. (pag. 904).

14.) *Soc. Naţională* pentru îmbunătăţirea rassei cailor, Bucureşti. Capital 30.000.000 lei. Prezident cons. de adm. Alături de Iack Schlesinger, R. Nierescher, G. Lackemann etc. (pag. 962).

15.) *Franco-Română* — Soc. An. de asigurări, Bucureşti. Capital 9.000.000 lei. Prezident cons. de adm. Alături de M. Gross, S. Markovici etc. (pag. 1000).

Ieri şi azi.

Urmările politicei de partid.

Din războiu România a ieşit învingătoare. Intinderea ţării s'a mărit. Bogăţiile naturale s'au sporit, dar cu toate că acesta-i adevărul, lucrurile stau altfel!

Peste ţara noastră dela războiu încoace s'au abătut zile din ce în ce mai grele.

Viaţa a fost din ce în ce mai grea, scumpindu-se tot mereu toate. Iar în vara trecută greutăţile au ajuns la maximum. O criză generală. Poate că şi producţia slabă din ultimii doi ani a contribuit la aceea, dar nici azi, când am avut o recoltă satisfăcătoare, întrecând nevoile de consumaţie ale populaţiei noastre, nu stăm aproape cu nimic mai bine. Şomeurii mişună în măsură mai mare în unele părţi.

Produsele ţăranului nu sunt valorificate. Oare pentru ce?..... Cui să exportăm noi cereale?... Austria, unde România trimitea un mare număr de vite pentru carne, de acuma nu va mai cumpăra dela noi, pe motive sanitare? etc. Dacă aşa se prezintă lucrurile, atunci fie-ne permis, să întrebăm: Ce-au făcut oficiile noastre sanitaro-veterinare?

Criza de acum e rezultatul luptei dintre partidele politice, care n'au avut timpul necesar pentru a putea încheia convenţiile acelea comerciale cu diferitele ţări, care se încheie numai acuma, pentru ca să fie asigurată desfacerea produselor noastre pe diferite pieţe.

De ce nu s'a putut rezolva chestiunea optanţilor până acuma? De sigur că intransigenţa Ungariei, a fost provocată de interesele personale ale premierului Ungariei.

Tot aşa e şi cu alte probleme. Interesele de stat astăzi sunt subordonate intereselor personale. „Singura interpretare posibilă a ţării rămâne tot partidul".

Duşmănia dintre partidele politice e de nedescris, desprind numai câteva cuvinte dintr'un manifest distribuit ţăranilor într'o propaganda electorală, iată-le:

...„*Unde vedeţi doauă roţi:*
„Ala-i semnul pus de hoţi"...

Pentru acestea şi altele ca acestea se întâmplă încăerările acelea între diversele partide, terminându-se prin câte o crimă în multe cazuri.

Acei ce vor să ne scoată din prăpastia, către care mergem cu paşi destul de repezi, să o facă până mai e timp. Mai târziu vor încerca zădarnic, căci nu vor mai putea face nimic şi atunci ne vom prăbuşi în hohotul de râs al streinilor...

S. PINTEA-CERNEŞTEANU.

Din scrisorile lui Gh. Sion cetăţean de onoare al Clujului.

In biblioteca Universităţii din Cluj am găsit scrisoarea aici publicată, adresată D-lui *Jelea*, delegatul epitropilor Spiridoniei din Iaşi, din care scrisoare rezultă halul de decădere în care au ajuns fondaţiunile noastre strămoşeşti şi creştineşti sub conducerea unor oameni postbelici, cari nu-şi fac datoria de Români.

I.

„Mă mir, Dumneata om cu inimă având la dreapta şi la stânga câte un epitrop cu deosebită învăţătură, amândoi get-beget Români, şi îmi place a crede că şi sentimentele Dvs. sunt adevărate româneşti şi că ideile bolşevice şi cosmopolitice nu s'au încuibat pe deplin la Iaşi, şi atunci îmi pun întrebarea: cum se face, că la Băile Slănic admiteţi ca prăvăliile Spiridoniei să se deie la Jidani„ în loc să se deie la comercianţi români; şi, mă întreb cum se face că închirierea s'a efectuat şi fără licitaţii publice, cum se face că chiar din odăile epitropiei ce le are la Slănic să încapă în ele Jidani, cum să fie închiriate la Jidani?

„Căutaţi registrele vechi dinainte de răsboiu, pe când epitropia avea 500 de odăi de închiriat, că nici o odaie nu a fost dată la Jidani. Nu suntem tot Românii de dinainte de răsboiu, şi după răsboiu? Atunci mă întreb care e pricina acestor schimbări de idei?

„Aduceţi ziarişti jidani, le daţi avantajii, şi mă întreb care este reclama şi binele care îl aduc Slănicului? De ce nu faceţi să vie ziarişti români din Bucureşti, dela jurnale neinfectate şi neinfluenţate de Jidani?

„Pentruce admiteţi Dv. şi daţi autorizaţie medicilor jidani? când avem fericirea să avem medici români distinşi, cum e Dr. Medic Niculescu, *asistentul Dr. Medic* Teohari *din Bucureşti, cum aveţi pe Dr.* Teodoreanu *Docent al Facultăţii de Medicină din Iaşi.*

„Unde se infiltrează germenele străinismului, unde se infiltrează germenele corupţiei şi al desfrâului, unde se infiltrează nesupunerea la legi şi a obrăzniciii ovreeşti, acolo vine nenorocirea.

„Imi aduc aminte că după războiu *un Căpitan invalid luase în arendă Cazinoul şi căpitanul având un conflict cu un Jidan în piaţă, cu toată dreptatea care o avea, ceru aproape iertare Jidanului, căci toţi Jidanii care erau la cazino ca clienţi, ameninţau să se retragă, lăsând pe acest nenorocit în completă sărăcie.*

„Vedeţi unde ajungeţi cu clientela ovreească? Apoi ce să mai zic de încasarea taxelor pe cari Dvs. le puneţi, că ei sunt acei cari sub felurite şi felurite pretexte, pleacă din Slănic fără a plăti taxele. De unde epitropia pierde enorm. Noi nu am ajuns încă să avem o administraţie care să pătrundă şiretenia ovreească.

„Este o greşită idee că dacă nu vin Evreii, Slănicul este prăpădit. Aduceţi-vă aminte că înainte de răsboiu, când această lepră nu ajunsese la putere, Slănicul era vizitat de cele dintâi familii româneşti din Bucureşti, Craiova, Buzău, Iaşi etc. şi atunci Slănicul era în floare. Cum aceşti Jidani au început să se infiltreze în inima noastră şi cum astăzi au ajuns la această staţiune balneară să fie peste 90 %, familiile româneşti vin foarte puţine.

„In fiecare an ei nu eziteazâ a însulta şi a provoca scandaluri contra familiilor noastre.

„Slănicul nu poate cădea din pricină că vom administra sever, serios şi drept, şi nu vom şicana lumea cum s'a întâmplat mai cu seamă dela răsboiu încoace. Apele Slănicului fiind cele mai renumite, şi având lumea nevoie să îşi caute sănătatea, trebuie să vie.

„Şi datoria noastră este, a ne purta amabil şi cuviincios cu toată lumea, a pune o barieră, speculei, a da chiar Ovreilor avantajii de traiu eftin şi bun, asta însă nu înseamnează a tolera un singur moment, nici obrăznicia, nici reaua creştere a lor.

„Vă rog să nu îmi luaţi în nume de rău aceste linii şi a întroduce cuvenita rânduială".

II.

„Băgaţi de seamă, dacă aveţi vile jidoveşti, doctori jidani, negustori jidani, casapi jidani, clientelă jidovească, atunci Slănicul devine o staţiune a Jidanilor.

„Apoi mă întreb: asta o fost intenţia donatorilor cari şi-au dat averile Sfântului Spiridon? Evocaţi spiritul lor dacă în Dvs. nu mai este nici o credinţă şi desigur sufletele lor vă vor blestema cu amar. Desigur că în mintea bătrânilor noştri, nu le-au trecut în gând, că din averea lor să se bucure Jidanii.

„Dânşii, dacă nu din patriotism, dar de sigur sufletul lor creştinesc, pe care trebue să-l moşteniţi şi să-l repectaţi şi Dvs., nu le îngăduia să creadă vreodată că Slănicul să ajungă în aşa stare.

„Citiţi istoria acestei ţări, nici Voevozii noştri, nici boerimea noastră cu alte cuvinte oligarhia trecută, nu au protejat pe Jidani şi din potrivă s'au plâns contra lor.

„Dacă astăzi bate vântul democraţiei aşa de tare şi cu drept cuvânt, nu ne este permis să ne batem joc de trecut, este de datoria noastră să-l respectăm şi cosmopolitismul oligarhia democratică de astăzi poate să-şi meargă cursul lor, pe calea politică, dar să păstrăm instituţiile noastre cum au fost, căci este o crimă a le distruge".

Domnilor, de ce vă bateţi joc?!?...

Scriitorul acestor rânduri sunt învăţător. Toţi oamenii — chiar şi cei cari n'au învăţat carte — ştiu ce înseamnă să fii învăţător. Pe lângă că îţi cheltui averea învăţând, pe lângă că îţi perzi tinereţea între zidurile internatului de unde ieşi cu sănătatea zdruncinată, te duci ca învăţător unde are ţara lipsă, mai puneţi greutatea de a lumina copii nepricepuţi, într'o clasă cu aier stricat, a avea deaface cu oameni îndărătnici şi asupra cărora n'ai nici o putere şi atunci veţi vedea ce înseamnă a fi învăţător.

E natural dar, ca pe un asemenea om — o asemenea tagmă pe a cărei umeri apasă răspunderea unei naţii întregi — trebuie să-i dai cele trebuitoare, ca să poată şi ea lucra în linişte şi să nu moară de foame. Se ştie cum a fost cu noi corpul didactic. In 1927 s'a făcut o lege de salarizare pentru toţi funcţionarii din ţară. Lipsa de bani era însă mare. Cine credeţi că a fost aceia cari de bună voie au renunţat la spor, ca să nu îngreuneze bugetul ţării? Corpul didactic. El a dat dovadă că ştie să se jertfească pe altarul patriei şi în timp de răs-

boi şi în timp de pace. In anul 1928 şi 1929 cu toate că noi n'am renunţat la spor, totuşi politicianii ne-au ţinut înafară de lege şi ne-au oprit 1200 de milioane. Dar pe zi ce merge, viaţa se face tot mai grea. Ce vinde românul, e tot mai ieftin; ce cumpără e tot mai scump. Cum se face una ca asta? Nu vă năcăjiţi să-mi răspundeţi, căci o ştiu prea bine; dar când o spun, ceice conduc această ţară, nu vreau să audă. Nu-i nimene aşa de orb, ca să nu vadă unde-i cangrena. La alcătuirea bugetului pe 1930 ne-am cerut şi noi dreptul la viaţă.

N'am cerut mărirea de salarii, ci numai intrarea în legalitate. Să ni se deie ce ni s'a luat fără drept în 1928—29, iar pe anul 1930 să intrăm în legalitate, adică să ni se aplice aceiaşi lege, care se aplică tuturor. De ce adică guvernul să fie pentru unii mumă şi pentru noi ciumă?

Ei bine, în timp ce guvernul Naţional-Ţărănesc se grăbia să deie milioane grele la pensionarii unguri, cari din ură faţă de ţară, n'au vrut să depuie nici jurământul şi în timp ce îndopa pe un Stan Vidrighin cu milioane anual, pentru noi corpul didactic nu se găsesc bani.. Ba mai mult: S'au găsit netrebnici şi ticăloşi cari în interesul partidului Naţional-Ţărănesc au început a striga cât le ţinea gura, că noi corpul didactic nu cerem întrarea în legalitate pentrucă a ajuns cuţitul la os, ci pentru ca să facem zile fripte guvernului.

Respingem cu scârbă aceste calomnii şi îi scuipăm cu dispreţ pe asemenea ticăloşi şi manechini de paie, cari în interes de partid vreau să întineze cea mai dreaptă şi mai sfântă cauză, pentru care se luptă în ţara românească. Domnilor, vă bateţi joc!... E strigător la cer! In timp ce corpul didactic — tagma cu cea mai mare răspundere în stat — moare de foame, politicianii orbiţi de patima politicei de partid, nu vreau să-i satisfacă dreptele cereri. Se găsesc destui bani de dat pe toate fleacurile, de dat pe sute şi mii de banchete, de făcut concursuri de frumuseţe, de ceaiuri dansante, de cumpărat automobile luxoase, de cumpărat vagoane de pudră, vagoane de mătasă, bani de dat la cei cari se primblă prin streinătate, de multe ori ca să ne ponegrească, de dat partizanilor politici, cari nu fac altceva decât latră pentru partid şi nu se găsesc bani necesari pentru corpul didactic şi mai ales pentru noi învăţătorii cari murim de foame. Auziţi domnilor? Murim de foame în cea mai bogată ţară din lume!... Murim! Ne consumăm ca lumânarea care arde şi luminează în întunerec.

E revoltător! E extraordinar! E strigător la cer! Şi totuşi n'am cuvinte să exprim adevărata stare de lucruri.

D. Ministru Madgearu, când i s'au prezentat reprezentanţii corpului didactic, a avut cuminţenia să spuie:

„Domnilor, chiar şi un milion dacă aş avea disponibil, nu vi-l dau!“ Orice cuvânt nu-i în stare să califice o asemenea purtare. Oricare cuvânt l-ai întrebuinţa, e prea puţin. S'a făcut congres, s'a strigat în lumea largă greutăţile, mizeria şi martirajul nostru şi toată lumea a fost de părere că trebuie să ni se deie, numai d. Madgearu nu

In interesul partidului Naţional-Ţăr. noi trebuia să fim iarăşi sacrificaţi. Trebuiau banii pentru plata partizanilor, pentru străini şi pentru mulţi cari nu fac altceva decât „aşteaptă să treacă luna“ ca să „încaseze“ banii.

E ruşinos! E odios! E fără seamăn! Sub presiunea de a nu se face şi de ruşinea câinilor, guvernul a spus că ne dă... din doi boi o pungă goală. In loc să ne deie restul ce ni s'a oprit fără nici un drept, de 1200 milioane, şi la salarul pe 1930 să mai adauge 600 de milioane, din urmă nu vreau să deie nimic, iar pe anul acesta a dat o sută şi ceva de milioane. O picătură de apă într'un pustiu uscat de secetă. Aşteptam ca mare lucru să ştiu câtă leafă voiu avea pe 1930. Sunt în zona eteroglotă, într'al şaselea an de funcţionare, definitiv din 1927 şi mă gândeam că în loc de 3452, pe 1930 să mă trezesc cel puţin cu patru mii, dacă nu cu 5—6. Când colo ce să vezi?! Eu voiu primi pe anul 1930 suma de 3461 lei pe lună; adică cu 9 lei mai mult. Ptiu!... Ptiu!... Ptiu!... De trei ori scuip şi-mi fac şi cruce! Oare domnii cei cari conduc ţara, vreau cu tot dinadinsul să-şi bată joc de noi? Oare ei nu văd că noi murim de foame? Ei nu văd că a ajuns, ba şi trecut cuţitul de os? Ei nu ştiu că noi suntem plini de datorii şi nu mai putem scăpa de ele? Cum domnilor, nu vedeţi? Nu auziţi? V'a luat Dumnezeu şi mintea şi ochii şi urechile? Dta dle Toni ce mai aştepţi de nu dai poruncă de grevă? Eşti reprezentantul nostru şi taci? Nu mai umbla cu mănuşi cu astfel de oameni inconştienţi, şi dă poruncă de grevă, că te urmăm până în pânzele albe! Ce oare, te-au muiat? Mintea mea nu ştie ce să mai creadă. La toţi reprezentanţii noştri li se moaie picioarele când ajung la Bucureşti. Mă mir!... Văd că v'aţi federalizat. Acum ce mai aşteptaţi? Daţi poruncă să nu mai intre nime în clasă! E' prostesc poate? E urât? E necivilizat? Bine, dar a muri de foame e cuminte? E frumos? E civilizat? E uman? Trebuie să ştie toată lumea că noi nu cerem milă şi pomană. Noi cerem dreptul la viaţă, ca să trăim şi noi în ţara pentru care muncim şi ne jertfim.

Strigăm în lumea largă, ca să ne audă toţi, până şi Inalta Regenţă, că noi nu suntem femei de stradă, ca să fim trataţi aşa. Noi suntem învăţătorii acestui neam şi prin mâna noastră trece fiecare cetăţean, dela porcar şi până la rege. Prin sufletul şi idealismul nostru se menţine această ţară. Dacă România din mică s'a făcut mare şi prin noi s'a făcut. Şi noi ne-am jertfit pentru această ţară.

Şi noi avem dar dreptul să trăim în ea. Dacă pe noi ne distrugeţi, să ştiţi că distrugeţi ţara.

Dacă noi corpul didactic am fi atinşi de ideile subversive, totul s'ar dărâma în această ţară. Poate n'am drept? Credeţi ce vreţi, dar să ştiţi că adevărul nu-l puteţi ascunde. Plângând scriu aceste rânduri, când văd în ce situaţie ne aduc cei cari ne conduc.

Dar dlor,... dacă mai credeţi că e un Dumnezeu în acest univers, dacă mai credeţi în sfânta dreptate, să ştiţi că o să vă bată Dumnezeu pentru nelegiuirile făcute faţă de noi.

Nu-i chip să mai răbdăm!...

Gheorghe Amancei
învăţător
Comuna Sălciua de Sus
jud. Turda

„In ţara toamnei“

Ne-a sosit la redacţie *„In ţara toamnei“* de Bazil Gruia, Cluj 1929. Este o colecţie de poezii construite cu măestrie şi vibrând de simţire ce impresionează pe cititor, comunicându-i din ritmul ce a legănat duios şi melancolic sufletul ales al autorului. Işi iubeşte satul, îşi iubeşte Mureşul, este legat de glie: nu poate fi umanitarist fără patrie, indiferent şi surd la durerea neamului din care se trage, azi ajuns în grea robie la Jidani şi politicianii jidoviţi.

Tineretul L. A. N. C.

București.

Domnul Profesor Universitar *Dr. N. Paulescu*, vicepreședintele L. A. N. C. a convocat membrii Tineretului L. A. N. C. din București în ziua de 11 Ianuarie a. c. proclamând pe Dl. Docent Universitar *Dr. V. Trifu*, Președinte al Tineretului L. A. N. C.

In ziua de 16 Ianuarie Dl. Dr. Trifu a procedat la constituirea cadrelor tineretului, conform statutelor.

Astfel, au fost aleși 12 vicepreședinți, dintre cei mai statornici militanți, cu atribuțiuni speciale, pentru cercetarea diferitelor laturi ale jidovismului parasitar și francmasoneriei criminale.

Au mai fost aleși, reprezentanții studenților pe Facultăți, purtând numele de „Decani". Spre completare: Secretarul General, 2 secretari, un casier și un contabil.

Corespondența: la Dl. Dr. Trifu, B-dul Lascar Catargiu No. 9-bis.

Cetatea Albă:

„Proces-verbal No. 1.

Astăzi, 7 Ianuarie 1930, ora 3 p. m., subsemnații tineri din com. Tașlâc, jud. Cetatea-Albă, adunându-ne la domiciliul d-lui Nicău Nicolae, învățător, — care ne-a arătat pericolul jidovesc în comerț, industrie și în toate activitățile omenești, în fraze bine simțite — am hotărît în unanimitate înființarea și în comuna noastră a „Secției de educație" depe lângă „Tineretul Ligii Apărării Naționale Creștine" ce-și are centru în București, strada Calomfirescu No. 17.

Declarăm că intrăm membri în sus numita organizație în perfectă cunoștință a idealului pentru care luptă „L. A. N. C.", neconstrânși de nimeni, fără interes personal, ci numai cu dorul de a lupta în contra pericolului jidovesc ce ne sugrumă națiunea.

Acțiunea noastră va fi luminată de statutul „Tineretului L. A. N. C.", întocmit de dl. Vicepreședinte al „L. A. N. C." și publicat în revista „Infrățirea Românească" Cluj, din 1 Ianuarie 1930.

Odată cu constituirea, subsemnații, alegem prin aclamație, următorul comitet de conducere:

Președinte: Nicolae Nicău; vicepreședinți: I Nicolae Petcov, II E. Ermolin; secretar: P. Dumbravă.

Prezentul proces-verbal s'a încheiat în 3 (trei) exemplare dintre care unul va fi păstrat de către organizația „Secția de educație" din Tașlâc, jud. Cetatea-Albă, depe lângă „Tineretul L. A. N. C."; al doilea se va trimite d-lui vice-președinte al „L. A. N. C." Dr. N. C. Paulescu prof. univ. București, str. Calomfirescu No. 17, *spre aprobare*, iar al treilea d-lui președinte suprem al „L. A. N. C.", A. C. Cuza, prof. univ. Iași, str. Codrescu No. 3.

Drept pentru care am încheiat prezentul proces-verbal, semnat de președinte, vice-președinți, secretar și membri".

Tineretul L.A.N.C. față de mișcările Comuniste.

Astăzi, când agenții Moscovei agită din nou spiritele neștiutoare și credule ale masselor muncitorești, când o mână de Jidani în cap cu Jidanul amnestiat Dobrogeanu-Gherea, poartă massele inconștiente de pericolul comunist, dealungul străzilor pentru a vocifera contra neamului și a dinastiei, trebuie să pornească dintr'un imbold național o reacțiune, pentru a salva această țară de pericolul comunist și de dominația jidovească.

Această reacțiune nu va putea fi luată decât de tineretul naționalist-creștin, a cărui menire este de a-și lărgi sfera de activitate, în massele cât mai largi ale populațiunei creștine și a le arăta adevăratul pericol al comunismului, prin care Jidanii vor să ajungă la stăpânirea popoarelor ariene — fapt care s'a realizat în Rusia.

Tineretul L. A. N. C. consecvent menirei sale de a răspândi doctrina naționalistă preconizată de dl. prof. A. C. Cuza, în massele populare. Va căuta să colaboreze cu Societățile culturale de pela periferii și mahalalele, unde își va putea spune respicat cuvântul.

Tineretul L. A. N. C. din Capitală sect. II. (Negru), se va putea mândri cu această ofensivă, pe care a luat-o, luptând astfel la consolidarea acestui stat, făcându-l indestructibil contra uneltitorilor din afară și din lăuntru, care sunt Jidanii.

M. P.

Organizarea cooperației prin ... roate de voinici?

In revista „Infrățirea Românească" din 1 Februarie a. c., sub titlul „Oficiul Național al Cooperației... Române sau guvernamentale?" s'a scris despre nedreptățile săvârșite în incadrările și avansările funcționarilor acestei instituții pendinte de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, ocazie cu care au fost eliminați la cadrul auxiliar peste 100 vechi și calificați funcționari și relevându-se, printre altele, cazul inspectorului Al. Constantinescu, trecut la cadrul auxiliar după 24 ani de serviciu, se scria: „In schimb se mențin așa zișii conferențiari dintre agenții regimului ca, Ion Podea, mâna dreaptă a dlui dr. Voicu Nițescu, ministru fără portofoliu, Augustin Șandru, altă mână a dlui dr. Dobrescu, guvernatorul Ardealului, sau se fac numiri noui și foarte caracteristice, dintre care cităm cazul controlorului Aurel Cirica, șeful voinicilor din Brașov, etc."

Aceiași revistă își încheie tristul ei articol plin însă numai de adevăruri, cu „N'avem nevoie de agenți politici și nici de voinici cocoțați la situații, ce fac să scadă autoritatea gradului și corpului de inspecție prin trecutul lor. Să se spargă gașca oficiului național-țărănist al cooperației guvernamentale și să nu se arunce desnădejdea în familiile celor ce au muncit pe ogorul cooperației, care nicicând nu se va menține și desvolta cu voinici și agenți electorali!"

In ziarul „Universul" No. 26 de Luni 3 Februarie a. c., dl Leontin Iliescu, binecunoscutul ziarist și scriitor, în articolul „Diurniști minori și elevi de liceu la oficiul central al cooperației", a relevat deasemenea desorganizarea acestei instituții care și-a nedreptățit vechii și conștiincioșii ei funcționari prin eliminarea multora la cadrul auxiliar sau neavansarea celor ce au rămas, făcându-se apoi numiri noi numai dintre agenții regimului.

In alt număr al aceluiaș ziar de acum câteva zile, corespondentul său din Brașov arată samavolniciile săvârșite de voinici în județul Brașov, indicând că „în fruntea lor se află un oarecare Cirica".

In „Gazeta Transilvaniei" No. 11 din 31 Ianuarie a. c. s'a scris deasemenea despre Aurel Cirica, secretarul voinicilor din Brașov, sub

auspiciile cărui s'a sfinţit steagul şi s'a depus jurământul voinicilor din comuna Vâlcele, judeţul Treiscaune.

Cine este acest Aurel Cirica? Nu este nici un an de când, tras de păr, a eşit din băncile Acad. comerciale din Cluj şi acum este controlor în Oficiul Naţional al Cooperaţiei Române, fără nici un examen, funcţionar la prefectura judeţului Braşov, profesor suplinitor la şcoala superioară de comerţ din Braşov, profesor la şcoala de ucenici din aceiaş localitate, funcţiuni pe lângă care mai deţine încă câteva, în timp ce alţi funcţionari mor de foame.

Există o lege a cumulului şi totuşi sub regimul legalităţii o singură persoană deţine atâtea servicii. Cum se împacă atribuţiunea de controlor al cooperativelor cu îndeplinirea celorlalte funcţiuni? Işi poate închipui oricine cum se poate îndeplini în acelaş timp atâtea servicii.

Unii dintre agenţii actualului regim aciuiţi pe lângă instituţia centrală cooperatistă au fost chiar decoraţi cu înalte ordine în urma propunerii ministerului... de externe.

Iată organizarea internă a Oficiului Naţional al Cooperaţiei Române patronată de dnii Gr. Mladenatz şi Al. Panaitescu, exponenţii principiilor cooperatiste ale dlor miniştri Mihalache, Răducanu şi Madgearu.

In timp ce vechii funcţionari au ajuns pe drumuri, nu şi-au încasat salariile pe lunile Ianuarie şi Februarie pentru care aleargă dela Ana la Caiafa, sau au fost nedreptăţiţi la avansare, agenţii şi voinicii guvernului s'au constituit în adevărată roată de voinici în această instituţie, a cărei membri de felul lui Aurel Cirica terorizează ţara.

Acesta este rolul instituţiei centrale cooperatiste de îndrumarea, controlul şi organizarea c. op. ... ţi ...

Ce autoritate morală poate să mai aibă această instituţie asupra celulelor cooperatiste şi în aceste condiţiuni care va fi soarta lor, când se adevereşte că „Peştele dela cap se 'mpute"?

Cooperator. Oradea-Mare.

In drum de propagandă.

Sub titlul acesta aveam obiceiul de a face cunoscut cetitorilor noştri, noi cei din Cluj, desfăşurarea propagandei noastre. Şi cum încunoştinţări de acest fel de multă vreme n'am mai publicat, s'ar crede că mişcarea noastră stagnează. Ori, adevărul e altul: *Mişcarea s'a intensificat.*

Inainte vreme, fie că mergeam pe jos, — aceasta în comunele apropiate, — fie că ne folosiam de cursele automobilelor şi trenurilor ce ne stau la dispoziţiune, într'o zi nu puteai face mai mult, decât o comună. Azi, cu automobilul propriu, parcurgem şi 10 comune. Această schimbare, neputând fi înţeleasă de ceice nu ne pricep, a scos din fire odată pe un domn Subsecretar de stat la... nu importă ce minister, care s'a răcăduit asupra noastră în drum strigându-ne: „Mai au bani liberalii să vă plătească propaganda, etc.?

Sărac om el crede că fără ajutor străin, şi mai ales fără arginţii lui Iuda, azi nu poţi face nimic. El nu-şi poate închipui că în această lume de tarabă, unde partidele politice româneşti, au etichete naţionale şi-s înbâcsite toate de Jidani, mai pot fi şi oameni de jertfă, mai pot fi şi oameni idealişti. Şi dacă ar trece acest domn subsecretar de Stat şi... s'ar interesa mai de aproape de sursele noastre de propagandă şi de originea lor, s'ar convinge că acestea-s din sărăcia noastră, şi că cel apostrofat de dânsul pe nedreptul în drum, e şi profesor şi şofeur, şi e şi propovăduitor al Ideii Intregi Naţionale şi e şi proprietarul automobilului pentru care datorează la Albina, azi, 80.000 de lei.

După această mică abatere, reîntorcându-ne la obiect, vom constata că mişcarea s'a intensificat într'atâta, încât nu se mai puteau face dările de seamă amănunţite şi cari serviau înainte vreme de propagandă scrisă.

De altfel s'a mai constatat un lucru foarte dureros în ce priveşte propaganda scrisă, şi anume: „Datorinţele Creştineşti", tipărite de subsemnatul, şi provăzute cu timbrul poştal corespunzător, adresate tuturor parohiilor de ambele confesiuni româneşti, precum şi tuturor direcţiunilor şcolare primare de stat din aceleaşi 8 judeţe de Miază-Noapte ale Ardealului, din 4000 de exemplare trimise nici 400 nu au ajuns la destinaţia lor. Remarc acest fapt şi trag îndeosebi atenţiunea acelor Români cari urmăresc cu atenţiune sbuciumările noastre patriotice, şi-i rugăm să judece: Adevărul, Dimineaţa, Lupta, în fine tot ce produce Sărindarul Jidovesc, în sute de mii de exemplare, spre otrăvirea şi distrugerea Neamului şi a unităţii noastre naţionale, fără greş zilnic, ajung la destinaţie. Ceeace scriem noi, Liga Apărării Naţionale Creştine, arătând pericolul evreesc şi vizând salvarea acestui neam, rar de tot, fie, chiar şi numai odată la an, poşta Ţării Româneşti, nu ne serveşte. A cui mână stăpâneşte mersul acestei ţări?

Deci cuvântul nostru, ca să ajungă cu siguranţă la destinaţie, trebuie să-l ducem noi acolo.

In toamnă, înainte de începerea anului şcolar, provăzându-mă cu „Datorinţe Creştineşti", am sămănat din aceasta în tot drumul meu dela Cluj la Braşov, fără a descinde undeva, vre-o 1000 de bucăţi. Pentru ceice nu le-au cetit, notez, că acestea dau explicaţiile pericolului evreesc.

In judeţul Braşov, în 5 zile dearândul am cutreierat aproape toate comunele. In drum am sămănat altă mie de „Datorinţi Creştineşti". In comune am vizitat în primul rând pe preoţi, în al doilea pe învăţători. Preoţii, pentrucă ei din oficiu trebuie să fie apărători ai bisericii primejduite de Jidani, iar învăţătorii ca propovăduitori ai idealismului şi iubirii de neam, deasemenea nu pot rămânea reci la chemarea Ligii Apărării Naţionale Creştine. Dela ambele tagme, am cerut contribuţii şi sprijin material în lupta ce o ducem. Şi nu m'am înşelat în aşteptările mele. Preoţii şi învăţătorii din judeţul Braşov s'au achitat în mod demn de datoria lor, cu excepţia unora pe cari noi îi ştim.

Reîntors la Cluj, am întreprins în repetite rânduri excursiuni, în diferitele părţi ale judeţului. Cea mai mare a fost cea din vacanţa Crăciunului: *Incepută la 30 Decemvrie, s'a terminat în 7 Ianuarie.* O excursiune ce a ţinut 9 zile dearândul.

Insoţitori mi-au fost în această lungă excursiune, dnii Nistor Şanta şi Ion Filip. Trecând în judeţul Turda, ne-am îndreptat spre Ludoş. Aici ne-am bucurat o zi şi o noapte de ospitalitatea dlor N. Tilinca şi Amos Pop. In casa acestuia din urmă am avut cinstea de a întâlni pe dnii N. Totu şi E. Eremei, toţi luptători neînfricaţi pentru cauza şi idealurile de cari toţi suntem cuprinşi.

In presara Anului Nou ne-am re-

întors spre Turda. In drum, mâna Celui ce poartă destinul tuturor, ne-a condus în casa primitoare a preotului din Poiană, lângă Turda, unde am făcut revelionul.

Prima Ianuarie, ora 11 şi jum., ajunsesem deja în Lunca. Aici am intrat în biserică şi ne-am închinat. Dupăce am propovăduit cuvântul nostru şi am luat masa la părintele Filip, am trecut înainte.
Baia de Arieş are în fruntea sa un protopop conştiincios şi om de jertfă pentru binele comun.

Aici ne-am putut întreţinea câteva minute cu oamenii adunaţi, precum şi la Lupşa, unde apoi dl părinte-protopop Şpan, ne-a îngrijit şi adăpostit peste noapte.

Ziua a patra, prin Câmpeni, ne-a condus la Albac. Oamenii nu se mai revoltă, oamenii nu mai dau în cap. 9 zile de-arândul am călătorit şi propovăduit ideile noastre, fără să ne aţină calea vre-un voinic. O scriu şi aceasta, pentrucă chiar şi pe mine m'a surprins, şi-i adevăr. Pentru adăpost îi suntem mulţumitori tinărului preot Todea I. din Albac.

Ziua a cincea ne-a dus la Abrud. Amabilitatea directorului şcoalei normale de aici ne-a reţinut pe loc.

Ziua a şasea ne duce prin Brad, Ţebea şi Baia de Criş, la Hălmagiu, unde directorul şcoalei primare dl Mireş face sforţări eroice, spre a nu ne lăsa în drum. I-a succes, şi îi suntem recunoscători.

Ziua a şaptea a fost o zi grea. Având combustibil prost, mai mult petrol decât benzină, ce ne-a servit lăcomia comercianţilor din părţile acestea. Puţin a lipsit de a fi nevoiţi să poposim sub cerul liber pe coasta Dealului Mare, ce desparte Hălmagiu de Vaşcău. Am reuşit totuşi să ajungem în casa părintelui din Vaşcău, ce ne-a adăpostit.

Ziua a opta ne-a condus prin Beiuş la Oradea. Ior în ziua a 9-a dela Oradea, prin Ciucea, acasă.

Drumuri lungi şi pline de învăţături. Din cauza timpului scurt a trebuit să ne grăbim. N'am mai putut să ne abatem la Săliştea Vaşcăului, pe la părintele de acolo, căruia doriam să-i strâng mâna pentru munca ce o depune în numele Lanc. Şi nu am mai putut trece la Tăut, unde oamenii ne aşteaptă, şi noi le-am făgăduit că mergem. In Beiuş am întâlnit oameni cari muncesc; dar ar munci mai mult, dacă s'ar vedea încurajaţi dela centru prin mişcarea ce s'ar începe la Oradia. Să sperăm!!!

Experienţe generale: A sosit timpul ca aderenţii ideilor noastre să-şi facă datorinţa. L. A. N. C. are terenul deschis, curentul ne e favorabil. Preoţii şi învăţătorii în genere, ne înţeleg şi ne ajută.

Cu aceste calităţi... *la isbândă!*

Prof. *Nicolae Popa*

— Cluj. —

Iudaizarea Capitalei continuă.

Bucureştiul, graţie d-lui *A. R. Protopopescu,* primar al sect. II, va avea încă o stradă pe a cărei tabelă să se oglindească numele unui Jidan.

Str. Udricani, pe care este situată biserica creştină cu acelaş nume, va lua denumirea de Str. Jidanului *Iuliu Barasch.* Dar această schimbare, după cum voi descrie mai jos, îşi are tâlcul ei.

Duminică 19. I. 1930. ora 10 a. m., au fost convocaţi membrii societăţii jidoveşti Dr. Iuliu Barasch, pentru a aproba numirea d-lui Al. R. Protopopescu ca membru de onoare a susnumitei societăţi. După toasturile ţinute de rabinii *Nimirover* şi *Beck,* a luat cuvântul d. Al. R. Protopopescu, care a mulţumit pentru onoarea ce i s'a făcut, cerând înscrierea sa ca membru activ al Societăţii Dr. Iuliu Barasch. Spre a-şi arăta satisfacţia, d. primar a aprobat ca Str. Udricani să se numească de acum înainte Str. Jidovului Iuliu Barasch.

Vedem deci în ce hal de decădere a ajuns politicianii noştri, puşi să gospodărească Capitala. Români, deşteptaţi-vă din toropeala în care sunteţi cuprinşi, dacă nu vreţi să ajungeţi la iudaizarea întregii ţări.

Solidaritatea românească.

Publicăm din nou apelul publicat în nrul de 15. XII. 1929, al revistei noastre:

„In urma nouăi legi adiministrative viaţa românească este pusă la o grea încercare: suntem ameninţaţi a fi înecaţi în valurile minoritarilor cari se coalizează pentru luptă spre a dobândi conducerea judeţelor şi oraşelor prin înlăturarea elementului românesc.

Faţă de acest atentat împotriva ideii de stat naţiţonal, Românii, împărţiţi şi învrăjbiţi între ei prin partidele politice, stau dezorientaţi şi impasibili. Sistemul pactelor a dat greş.

Nu rămâne decât o punte de salvare: solidaritatea naţională peste partide şi grupări, întrunind pe toţi oamenii de bine, hotărîţi a menţine şi susţine, cu jertfa ambiţiilor personale ori de partid, ideia naţională covârşitoare la muncipii, oraşe şi judeţe.

„Infrăţirea Românească" *face apel la conştiinţa bunilor Români, ca uitând ce ne desparte să vadă numai ce trebuie să ne unească, şi în alegerile care vin, să pună o singură listă românească atât în Cluj cât şi în toate locurile unde în mod necesar se dă luptă cu blocurile minoritare coalizate împotriva caracterului de stat naţional român, caracter ce trebuie păstrat şi mereu sporit atât în viaţa statului cât şi în viaţa judeţelor şi comunelor.*

După felul cum vor răspunde la acest apel, partidele politice, vor da probapatriotismului lor.

„Infrăţirea Românească".

Tineretul L. A. N. C.

Serviciul informaţiuni interne şi externe.

La alegerile pentru consiliile judeţene (5. II—1930) L. A. N. C. a pus liste de candidaţi în 7 judeţe:

4 din Moldova (Botoşani, Fălciu, Iaşi şi Roman).

2 din Bucovina (Rădăuţi şi Suceava).

1 din Basarabia (Bălţi).

In ordinea procentului obţinut, rezultatul este următorul pentru L. A. N. C.:

Judeţul	Procent faţă de numărul voturilor exprimate	Numărul voturilor obţinute
1. Fălciu	15%	3106
2. Bălţi	13,86%	7518
3 Şuceava	13,85%	3367
4. Botoşani	13.58%	4483
5. Iaşi	9,73%	3106
6. Roman	9,57%	2638
7. Rădăuţi	6.36%	2030
Total general	11,70%	26249